

העוררת

עמותת אלצלאח ואלאצלחאח ע"ר 580348084

ע"י ב"כ עוה"ד יעל טישלר

מרח' כנפי נשרים 15, ירושלים 9546427

טל: 02-5020517 פקס': 02-5020516

- נ ג ד -

המשיב

משרד החינוך

ע"י ב"כ מלשכת היועצת המשפטית במשרד החינוך

רח' דבורה הנביאה 2, ירושלים

טל: 02-5603740 פקס': 02-5603840

החלטה

בפנינו ערר על החלטות שניתנו על ידי מנכ"לית המשיב (להלן: "המנכ"לית") ביום 22.8.2022 לדחות בקשות לחידוש 12 רשיונות של גני ילדים אותם מפעילה העוררת בעיר טייבה, סמלי מוסד: 478347, 433995, 432690, 429969, 430975, 431106, 430959, 430983, 434001, 193664, 431858, 434133.

החלטות המנכ"לית

ההחלטות לא לחדש את רשיונות גני הילדים כאמור נומקו בטעמים הבאים:

"הבעלות אינה עומדת בדרישות הביקורת צורך עריכת ביקורת שכר לבדיקת תשלום שכר כדין לעובדיה. בכך עולה חשש מהותי באשר לאיתנותה הפיננסית של הבעלות, היעדר עמידה בהתחייבות הבעלות כלפי עובדיה וכלפי משרד החינוך ולא ניתן להבטיח את הרמה הנאותה של הבסיס הכספי לקיום מוסד/ות החינוך.

עיקר נימוקי העוררת

בתמצית נציין כי העוררת טענה שבכל הליך הביקורת היא שיתפה פעולה באופן מלא עם משרד רו"ח המבקר מטעם המשיב. בשל תקלה באתר הרישוי, בחודשים האחרונים לא הייתה אפשרות להעלות את תשובות העוררת לדרישות להשלמת מסמכים והבהרות למשרד רו"ח המבקר, ולכן התשובות וההבהרות נשלחו על ידי העוררת ישירות לרו"ח המבקר באמצעות הדוא"ל.

העוררת טענה כי חוסר התקשורת הישיר מול אגף הרישוי הביא להחלטות הדחייה בשל פערי מידע שהיו למשיב ביחס לשלב המתקדם בו מצויה הביקורת. הובהר כי שלב אי צפוי להסתיים בימים הקרובים ולא היה מקום לדחות את הבקשות לחידוש הרשיונות.

העוררת תיארה את הרקע לפעילותה משנת 2012 בהפעלת גנים ברשיונות, אשר מצויים בתפוסה מלאה. בעקבות ביקורת איתנות פיננסית שנערכה בעבר והובילה לביטול ולאי חידוש רשיונות לשנה"ל תשפ"ב הגישה העוררת ערר (41/21) אך הערר נמחק לאחר שהמשיב הסכים להשיב את הרשיונות והתנה זאת בביצוע ביקורת עומק, במסגרתה תטפל העוררת בחובות עבר לעובדים.

העוררת טענה כי החוב לעובדים כוסה על ידה ויתרת חוב הקיים יטופל על ידה בהקדם. הובהר על ידה כי במהלך השנים 2017-2018 היא התמודדה עם גרעון כספי שנבע מהעובדה שהיא תוקצבה בחסר עבור חלק מהרכיבים בגינם הייתה זכאית לקבל תקצוב מלא ממשרד החינוך, למשל בעבור סייעות שניות בגנים. בנוסף היו אי סדרים ברישום הילדים בעיריית טייבה ותקציבים לא הועברו לעוררת מכיוון ש-83 תלמידים שלמדו בגני העוררת בשנה"ל תשע"ז כלל לא נרשמו בגני העוררת אלא בגני הרשות המקומית. התקצוב החסר גרם לקושי בתשלום הפרשות סוציאליות לעובדים, אך משנת 2021 העוררת משלמת את שכר עובדיה לפי כל דין ואין פערים ברכיב זה. פערים בסך של 150,000 ₪ שנמצאו ביחס לשכר בשנים קודמות, כוסו על ידי העוררת באופן מלא. פערים של הפרשות לקופות גמל של העובדים בסכום העולה על מיליון ₪ כוסו. החוב היחיד שנותר הוא לקרן השתלמות בסך של 800,000 ₪ שעתיד להיות מוסדר בחודשים הקרובים והעוררת מתחייבת להסדירו תוך 10 חודשים לכל המאוחר. העוררת טענה כי אין הצדקה לא לחדש את רשיונות הגנים, בפרט כאשר לתלמידים רבים אין חלופה חינוכית אחרת בעיר והרשות המקומית תומכת בהפעלת הגנים.

העוררת פרטה את הליך ביקורת השכר שנערך לה, צירפה את המסמכים שהוגשו מטעמה ואת ההתכתבויות עם המשיב. לטענתה, לא ניתן היה לקבוע כי היא לא שיתפה פעולה וכי אין חוות דעת מקצועית הקובעת שהעוררת אינה איתנה מבחינה פיננסית.

העוררת טענה כי ב-12 הגנים שהיא מפעילה לומדים כ-400 תלמידים ואין להם מסגרת חינוכית אחרת התואמת את בחירת הוריהם והעדפתם.

עיקר נימוקי המשיב

המשיב טען מנגד כי העוררת אינה משתפת פעולה לצורך עריכת ביקורת שכר. היא אינה משלמת שכר כדין לעובדיה לאורך השנים משנת 2017. העוררת הגישה ערר 60/18 במסגרתו הגיעו הצדדים להסדר דיוני לאחר דיון בוועדה לפיו בתוך חודש התחייבה העוררת לשייך סכום של 96,000 ₪ לקרנות פנסיה ולשלם סכומים נוספים. מכיוון שהעוררת לא סיימה לשלם את חובותיה כלפי העובדים ולהפקיד כספים בקרנות ההשתלמות והפנסיה לשנים 2018-2019 נדחו בקשות העוררת לחידוש הרשיונות לשנה"ל תשפ"ב. במסגרת ערר 41/22 הוסכם שוב לפני משורת הדין לנתב את הבקשות ובמקביל לערוך לעוררת ביקורת שכר עומק. כן הוסכם באותו הסדר כי במידה והעוררת לא תקבל אישור ששילמה את חובותיה לעובדים, לא יינתנו לה רשיונות עבור שנה"ל תשפ"ג.

עד למועד מתן החלטות המנכ"לית נשוא הערר לא סיימה העוררת את שלב אי' בביקורת השכר כך שלא היה בידי העוררת אישור כי שילמה את כל חובותיה לעובדיה. בנוסף, עד למועד הגשת התגובה בערר זה לא העבירה העוררת את כל המסמכים הנדרשים לשלב אי'. המשיב טען כי העוררת אף מודה בכתב הערר כי לא שילמה את כל חובותיה לעובדים ולטענתה קיים חוב בסך של 800,000 ₪ ולכן לפי ההסדר שסוכם כאמור, אין מקום לחדש את הרשיונות

לשנה"ל תשפ"ג. המשיב טען כי בנסיבות אלה העוררת מושתקת מלטעון נגד החלטות המנכ"לית שניתנו בהתאם להסדר דיוני שהושג בין הצדדים.

בנוסף נטען כי גם אם יימצא שהחוב של העוררת לעובדים עומד על סך של 800,000 ₪ כפי שנטען, עולה כי במהלך השנים המשיב העביר לעוררת תקציבים לצורך תשלום שכר מורים וזכויות עובדים אך החובות לעובדים גדלו.

המשיב טען כי גם הטענה לפיה אין חלופה ראויה לתלמידי הגנים נדונה במסגרת ערר 60/18.

המשיב פרט את השתלשלות העניינים בנוגע להליך ביקורת השכר שנערך לעוררת משנת 2017, החלטות שניתנו והעררים שהוגשו, ערר 60/18 וערר 42/21. המשיב פרט את ההסדרים הדיוניים שהושגו בין הצדדים לרבות ההסדר בערר 41/21 לפיו חידוש רשיונות העוררת לשנה"ל תשפ"ב יימשך בכפוף לעריכת ביקורת שכר מלאה וכי בהעדר אישור כי שולמו כל חובות העוררת לעובדיה, לא יינתנו לה רשיונות לשנה"ל תשפ"ג.

המשיב ציין כי ביום 16.6.2022 זומנה העוררת לשימוע במהלכו הוצגו לעוררת המסמכים החסרים לסיום שלב א' של הביקורת. נמסר לעוררת כי ביום 1.7.2022 תיסגר בפניה מערכת הרישוי להעלאת המסמכים וכי ככל שלא ניתן יהיה לסיים את שלב א' על בסיס המסמכים שהוגשו לביקורת, תקצובה ייחסם מחדש יוני ותועבר המלצה לא לחדש את רשיונותיה.

לפנים משורת הדין הוחלט ביום 25.7.2022 לפתוח בפני העוררת את מערכת הרישוי להשלמה נוספת ואחרונה של מסמכים עד ליום 1.8.2022. העוררת במעטפת של תמימות עשתה דין לעצמה ופנתה ישירות לרו"ח המבקר והחלה להתנהל מולו מאחורי גבו של המשיב בטענה כי מערכת הרישוי חסומה בפניה מחמת תקלה.

בכל מקרה לא יכולה להיות מחלוקת כי ביום 22.8.2022 לא היה בידי העוררת אישור כי שילמה את כל חובותיה לעובדים ודי בכך כדי שלא יינתנו לה רשיונות לשנה"ל תשפ"ג בהתאם להסכמתה.

ביום 30.10.2022 נפגשו הצדדים לבקשת העוררת. ניתנה לה ארכה אחרונה של שבוע להמציא מסמכים מטעם חברת הביטוח המוכיחים השבה של 1,200,000 ₪. ביום 15.12.2022 העבירה העוררת למשיב מסמכים פנימיים שלה מהם עלה כי נכון ליום 7.11.2022 היא לא שילמה לעובדים את ההפרשות הסוציאליות הקבועות בחוק לחודשים יוני-יוני 2022.

המשיב טען כי העוררת התחייבה פעם אחר פעם לשלם את חובותיה לעובדים אולם עד כה בהתאם להודעת העוררת בערר, היא חבה כספים לעובדים וטרם סיימה את שלב א'. משכך אין לאפשר המשך מתן רשיונות לגני הילדים שמפעילה העוררת ויש לדחות את הערר.

דיון בפני הוועדה והשלמת מסמכים וטענות

ביום 17.1.2023 קיימה הוועדה דיון בנוכחות נציגי העוררת ונציגי המשיב. במהלך הדיון העלו הצדדים טענות רבות, בין היתר בנוגע לתשלום חובות קודמים ולחובות שנתרו. כן נדרשו נציגי המשיב להתייחס לקיומו של מענה חלופי לתלמידים בגנים נשוא הערר. בדיון הובהר על ידי סגנית מנהלת אגף הרישוי כי נכון לאותו מועד אין מענה ל-400

התלמידים בגנים (עמ' 46 לפרוטוקול הדיון). בתגובות מטעם המשיב שהוגשו לאחר הדיון, נמנע המשיב להתייחס לסוגיית המענה החלופי ולא הובהר מצידו עד כה אם קיים מענה לחלק מהתלמידים.

בתום הדיון הוסכם על הצדדים כי יבואו בדברים בניסיון לבחון את האפשרויות שעומדות בפניהם בקשר עם חובות העוררת.

ביום 19.2.2023 הגיש המשיב הודעת עדכון בה ציין כי ביום 29.1.2023 נפתחה לעוררת המערכת לצורך הגשת מסמכים המעידים על הסדרת תשלומים או חלקם. אולם עד למועד סגירת המערכת ביום 5.2.2023, לא הגישה העוררת מסמכים כלשהם המעידים על הסדרת תשלומים או חלק מהם.

ביום 22.2.2023 הגישה העוררת הודעת עדכון במסגרתה טענה כי היא שילמה את כל מה שדרוש לסיום שלב ב' בביקורת כבר בתחילת חודש פברואר 2023. ביום 5.2.2023 העבירה סך של 468,926 ₪ לטובת הראל-קרנות ההשתלמות של העובדים; ביום 7.2.2023 העבירה סך של 113,285.35 ₪ לטובת חברת מנורה מבטחים – פנסייה של העובדים. העוררת צירפה להודעה אישורי העברה בצירוף דוחות אקסל שהועברו. נטען כי מאחר שהליך שיוך הכספים אורך זמן ומשך זמן הטיפול בעניין אינו בשליטת העוררת, לא היה בידה להגיש מסמכים חתומים מחברת הראל או מחברת מנורה למערכת הרישוי של המשיב. לפיכך לא הועלו מסמכים למערכת בזמן שנפתחה לכך. העוררת טענה כי היא עשתה מאמצים כבירים על מנת לסיים את ביקורת השכר והעבירה סכומים משמעותיים מאוד בפרק זמן קצר על מנת שניתן יהיה לאשר את רישיונות הגנים, לא כל שכן בהעדר חלופה חינוכית אחרת ל-400 התלמידים הלומדים בגניה.

ביום 23.2.2023 הגיש המשיב תגובה להודעה מטעם העוררת וטען כי במסמכים שהוגשו ביום 22.2.2023 ניכר כי רק בתחילת החודש שולמו חלק מן הכספים החסרים לחברת הפנסייה. כן נטען כי בשים לב לכך שהעוררת קיבלה מספר רב מאוד של הזדמנויות להסדרת התשלומים, לפני משורת הדיון, למרות זאת לא פעלה העוררת בהתאם למועדים שנקבעו על ידי יו"ר הוועדה. המשיב טען כי העוררת דבקה בדרכה וממשיכה לזלזל בהחלטותיו ודרישותיו של המשיב והפעם אף מזלזלת בהחלטת הוועדה ומשכך המשיב עומד על עמדתו לפיה יש לדחות את הערר.

ביום 9.3.2023 הגישה העוררת בקשה למתן החלטה דחופה בערר, במסגרתה טענה כי על מנת לסיים את ביקורת השכר העבירה העוררת לאחרונה לטובת קרן ההשתלמות והפנסייה של עובדיה לשנות הביקורת למעלה מחצי מיליון ₪. במקביל, היא מפעילה את הגנים לרווחת 400 תלמידים ומשפחותיהם בעיר טייבה ללא תקצוב מתחילת שנה"ל. העוררת טענה כי היא עשתה מאמצים כבירים על מנת לסיים את ביקורת השכר והעבירה סכומים משמעותיים מאוד בפרק זמן קצר על מנת שניתן יהיה לאשר את רישיונות הגנים. לנוכח העובדה כי אין חלופה חינוכית אחרת ל-400 התלמידים הלומדים בגניה של העוררת וכאשר היא עשתה את כל המאמצים האפשריים על מנת לסיים את ביקורת השכר בהצלחה, הוועדה התבקשה להכריע בערר ולהורות על מתן הרישיונות.

דיון והכרעה

לאחר שהוועדה שמעה את טענות הצדדים וחזרה ועיינה בכתבי הטענות ובכלל המסמכים שהוגשו, החליטה הוועדה לקבל את הערר מהנימוקים הבאים.

כפי שפרטנו לעיל בהרחבה, ההתדיינות בעניינה של העוררת אינה חדשה. בערר 60/18 נדונה דחיית בקשה לחידוש רישיונות העוררת עבור שנה"ל תשע"ט. הצדדים הגיעו להסדר דיוני לפיו היא תעביר תוך חודש ימים אסמכתאות להוכחת שיוך סך של 96,000 ₪ בקרנות הפנסייה ולשלם סכומים נוספים שהיא חייבת לעובדים כך שלכל המאוחר

בתוך חודש ימים מיום הדין סכום ההשבה יהיה לפחות 55% מהחוב. בכפוף לאמור ינותבו בקשות העוררת לחידוש 5 רשיונות ובעניין הבקשות למתן רשיונות לגנים חדשים תינתן החלטת הוועדה לאחר בחינת הסוגיות הספציפיות לכל גן. הערר נמחק בהסכמה בהודעה מוסכמת ובהמשך הוגש דוח הסרת מחדלים. ביום 2.11.2023 החלה בדיקת איתנות פיננסית לעוררת. היות ולא הומצאו מסמכים נדחו בקשות לחידוש הרשיונות עבור שנה"ל תשפ"ב. על החלטה זו הוגש ערר 42/21 שנמחק בהתאם להסדר דיוני לפיו לפני משורת הדין הבקשות לחידוש הרשיונות ינותבו מחדש, העוררת תופנה לביקורת שכר מלא, במסגרתה יתאפשר לה להגיש מסמכים ולתקן ליקויים להוכחת איתנות פיננסית ותיקון ליקויים, כלומר השבת החובות לעובדים במלואם. כן הוסכם כי ללא אישור שהעוררת שילמה את כל חובותיה לעובדים לא יינתנו לה רשיונות עבור שנה"ל תשפ"ג.

הבסיס לדחיית הבקשות על הסף בהחלטות המנכ"לית היה אי עמידה בדרישות הביקורת צורך עריכת ביקורת שכר לבדיקת תשלום שכר כדין לעובדיה.

המשיב טען להשתק מצד העוררת בקשר עם הבקשות לרשיונות לשנה"ל תשפ"ג לנוכח הודאתה בערר כי היא נותרה בחוב שכר לעובדיה בסך של 800,000 ₪. דיון נטען מצד המשיב כי חובות העוררת בשיעור גבוה יותר בסכום של כ-1.3 מיליון ₪ (עמ' 22 לפרוטוקול הדיון).

הגם שלכאורה יש צדק עם המשיב שכן בפועל לא הוכח על ידי העוררת כי שילמה את כל חובותיה לעובדים עת הגישה את הבקשות לחידוש הרשיונות עבור שנה"ל תשפ"ג, הוכח כי העוררת לא שקטה על שמריה ופעלה לכיסוי חובות. בדיון נטען על ידי ב"כ העוררת כי במהלך דצמבר 2022 בעקבות דיון של העוררת עם מר אולג סייביץ' מנהל אגף ביקורת המשיב, העוררת העבירה מסמכים מחברת מנורה המלמדים על הפקדות למעלה מ-1.2 מיליון ₪ שכיסו את כל חובות העוררת לעובדיה משנת 2017 עד 2022. משכך, הוועדה אינה מוצאת מקום לקבל את טענת ההשתק השיפוטי שהעלה המשיב בטיעונו.

בשים לב להעדר חלופה לתלמידי הגנים שמפעילה העוררת, כ-400 במספר, הוסכם על שני הצדדים לאפשר לעוררת להגיש מסמכים נוספים לאחר הדיון בערר ואכן העוררת עדכנה בהודעה מטעמה שהוגשה ביום 22.2.2023 כי העבירה כספים נוספים לקרן הפנסיה ולקרנות ההשתלמות של העובדים ושילמה את מלוא הסכומים הנדרשים לסיים את שלב ב' של הביקורת. הגם שטרם התקבל אישור בדבר שיוך הכספים, הומצאו מסמכים שהועברו לקרנות לביצוע השיוך כאמור.

בתגובתו להודעה האמורה המשיב בהודעתו מיום 23.2.2023 לא שלל את הדברים אלא הלן על כך שהעוררת קיבלה מספר רב מאוד של הזדמנויות והיא לא פעלה בהתאם למועדים שנקבעו בהחלטת יו"ר הוועדה בדיון מיום 17.1.2023.

אכן, מן הראוי היה לפעול בהתאם למועדים שהוסכמו ונקבעו בהחלטת הוועדה אולם בנסיבות העניין כאשר על הפרק בחינה של חידוש 12 רשיונות של גנים, בהם לומדים 400 תלמידים שאין להם חלופת לימודים אחרת, וכאשר על פני הדברים עולה כי העוררת עושה ככל הנראה כמיטב יכולתה על מנת להעביר את הכספים החסרים, ניתן לקבל סטייה מלוח הזמנים שנקבע בנסיבות העניין.

נעיר כי העוררת טענה שהמקור לחובות שנצברו בכספים שלא התקבלו מהמשיב בעבר (ר' ס' 22 לערר ובעמ' 10 לפרוטוקול הדיון) ובכספים שלא התקבלו מהרשות המקומית (ס' 23-26 לערר). מנגד המשיב טען כי קיים חשש "שהגיבנת רק הולכת וגדלה והבעלות מסתבכת יותר ויותר וביותר ובשנה הבאה אנחנו נגיע בדיוק לאותו דיון" (דבריו של מר אולג סייביץ' בעמ' 49 לפרוטוקול הדיון). לעת הזאת העוררת הוכיחה כי כספים רבים שולמו על ידה חרף העדר תקצוב וכי 'הגיבנת' הכספית צומצמה על ידו כמפורט בתגובת העוררת מיום 22.2.2023 וצרופותיה שלא הוכחו ולא

נסתרו. אין אלא לקוות כי ככל שאכן העוררת סיימה את שלב ב' של הביקורת תוכל להמשיך לעתיד כלכלי מבוסס יותר והחששות שהעלה המשיב בטיעונו יתפוגגו.

לצד הנכונות מצד העוררת למלא אחר מלוא דרישות הביקורת שבאה לידי ביטוי בכספים ששולמו על ידה, לרבות לאחר הדיון שהתקיים בפני הוועדה, ניתן משקל לכך שלא הובהר מצד המשיב קיומו של מענה חלופי ל-400 תלמידי הגנים שמפעילה העוררת והמשיב לא התייחס לכך בתגובות שהגיש לאחר הדיון.

נוסיף כי מדובר בבקשות לחידוש רשיונות, 12 במספר, של גנים שמפעילה העוררת שנים רבות, עובדה שאף היא מחייבת למצות את כל האפשרויות הקיימות בטרם תישללנה האפשרות לחידוש רשיונות אלה. ההלכה הנוהגת עם חידוש רשיונות, בדומה להלכה בנוגע לביטול רשיון, היא שהעובדה שרשיון ניתן בעבר, גם אם מבחינה פורמלית הוא פקע, היא בעלת משקל לצורך דיון בהחלטות עתידיות לחידוש הרשיון והרשות מוגבלת יותר בקבלתן. ר' דפנה ברק ארז **משפט מינהלי** 405-404 (2012); ר' גם בג"ץ 799/80 **פנחס שלום נ' מינהל נפת פתח-תקווה משרד הפנים**, פ"ד לו(1) 317 (1981):

"לא הרי ביטול רשיון, שכבר ניתן, כהרי מתן רשיון חדש. רשיון חדש, הרי הלכה פסוקה היא, שגם חשד מבוסס יכול - בדרך כלל - לשמש סיבה מספקת לסירוב רשיון; אולם באשר לביטול רשיון שכבר ניתן, סבורים אנו כי לאחר מתן הרשיון, אין לבטלו ע"ס חשד גרידא ללא חקירה..." מעניין כאן ניסוח אותה דעה על-ידי ד"ר א' ויתקון (שופט לשעבר) במאמר

"החוק, ההלכה והתודעה היהודית" דבר (19.10.81) לאמור:

"א. אך כאן לא היה עניין של סירוב לתת רשיון, אלא של ביטול רשיון קיים. וכפי שכל רוכל וחנווני יודע, לא הרי זה כהרי זה. גם הסירוב לתת רשיון צריך שיתקבל בדרך נאותה ומטעמים סבירים וענייניים, אך ביטולו של רשיון שריר וקיים הוא פגיעה כה חמורה בזכות קנויה של האזרח, עד שבדרך כלל אין להצדיקה אלא בשל הפרת תנאיו, ומכל מקום, רק על סמך טענות מבוררות ומוכחות. במקרה של ביטול יש להקפיד שבעתיים על קיום דיון הוגן".

וכן בדברי השופט לנדוי (כתוארו אז) בבג"ץ 24/56 [7], בעמוד 1209:

"דרושה זהירות יתר בשלילת רשיון (או באי-חידושו), להבדיל מאי-מתן רשיון חדש."

וכן השופט ברנזון בבג"ץ 379/72 [8], בעמוד 547:

"הדיון בנוגע לאי-חידוש או לביטול רשיון קיים הוא יותר חמור מאשר דינו של סירוב למתן רשיון חדש"

ברוח דומה מתבטא גם השופט אשר בבג"ץ 575/76 [9], בעמוד 444:

"העותרת אינה מבקשת רשיון לתכשיר חדש ובלתי-ידוע אלא לחדש רשיון לתכשיר שיוצר ושוקק על-פי רשיון קודם זה שלוש שנים. ההגיון וחוש הצדק נותנים שבקשה להעניק רשיון חדש לראשונה אינה דומה לבקשת חידוש רשיון ושקולים שמתקבלים על הדעת במקרה הראשון אינם טובים באותה מידה במקרה השני".

הדברים מקבלים משנה תוקף בענייננו בשים לב לכך שמדובר ב-12 רשיונות שלא חודשו מבלי שנערכה אבחנה באם מוצדק שלא לחדש את כל הרשיונות או ניתן להגיע להסדרים שיאפשרו הפעלה של הגנים כולם או למצער את חלקם.

לנוכח האמור וביישום הגישה האמורה, החלטנו לקבל את הערר ולהורות על ניתוב הבקשות, הגם שהסתיימה שנה"ל תשפ"ג, על כל המשתמע וכרוך בכך.

סוף דבר, הערר מתקבל בהתאם לאמור לעיל.

זכות ערעור לפי סעיף 14א לחוק הפיקוח לבית המשפט לעניינים מינהליים בהתאם לתקנות בתי משפט לעניינים מינהליים (סדרי דין) התשס"א-2000.

ניתן ביום י"ט באב תשפ"ג, 6 באוגוסט 2023.

שמחה כחלון

שמחה כחלון
חברת ועדה

מיטל קורקוס

מיטל קורקוס, עו"ד
יו"ר הועדה

אפרת קפלן

אפרת קפלן, עו"ד
חברת ועדה